

## ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

## ΤΟΥ ΜΩΡΙΣ ΜΑΙΝΤΡΟΝ

## ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΕΓΑΛΟΥΨΥΧΙΑ



ΟΥΛΙΟΣ του 1523...

Μιά χαριτωμένη νέα δεκάεξη-δεκαεφτά χρόνων, περπατούσε άργά-άργά στις όχθες της λίμνης Σιλζάν-στη Σουηδία-παίζοντας με τὰ τσαχπίνια κυματάκια και κόβοντας ώμοφα ύδροχαρή λουλούδια.

Ύσφου περιπλανήθηκε έτσι αρκετή ώρα, έφθασε σ' ένα βαθύ χαντάκι. Μά εκεί, στάθηκε, γιατί είχε πειά άπομακρυνθή πολύ άπ' την πατρική της έπαυλι-μιά άρχοντική έπαυλι, εκεί κοντά στις όχθες της λίμνης.

Καθώς λοιπόν έκανε να γυρίση πίσω, έξαφνα, άπ' τὸ βάθος τὸ χαντακιού άκούστηκε μιά αιγαλή, ίκετευτική φωνή:

—Γιά τ' όνομά τὸ Θεοῦ, όποια κι' άν έίσηθε, βοήθησε με!...

Η νέα τρούαζε κι' έκανε να φύγη. Μά η θερμή ίκεσία της φωνής την άνάγκασε να κυττάξη μέσ' τὸ χαντάκι φοβισμένη. Ξεχώρισε τότε καθαρά έναν νέο έως τριάντα χρόνων, να κάβεται στο βάθος τὸ χαντακιού, να κρατάτ' τὸ δεξιό του πόδι και να στελάτ' άπ' τούς πόνους!

—Μή φοβείσθε, δεσποινίς... τής είπε ὁ άγνωστος με σοδαρή και γλυκειά φωνή. Καθώς θέλασα προχθές τή νύχτα να πηδήσω αυτό τὸ χαντάκι, έπεσα μέσα κι' έσπασα τὸ πόδι μου... Σαράντα ώρες θρισκομαί εδώ, θασανιμένος άπ' τούς πόνους κι' άπὸ τήν πείνα... Είθετε τὸ μόνο άνθρωπίνο πλάσμα πού φαίνεται επίτελους σ' αυτά τά έρημικά μέρη... Βοηθήστε με!...

—Καί τί θέλετε να σάς κάνω, κύριε; ρώτησε βαρρετά ή νέα, θαυμάζοντας συγχρόνως τήν άρρενωπή καλλονή τὸν άγνωστόν και συγκινημένη άπ' τήν τραγική περιπέτεια του. Νά πεταχθῶ ὡς στο σπίτι να είδοποιήσω τή μητέρα μου; Εὐχάριστος θά στείλη μερικὸς ὄπρητρες, για να σάς μεταφέρουν έως εκεί...

Ὁ νέος χαμογέλασε πικρά και τὸ μέτωπό του σκιάσθηκε άπό πόνου.

—Καλύτερο θά ήταν για σας, ψιθύρισε, να γκρεμιζόταν τὸ σπίτι σας, παρά να μοῦ δώσετε τήν ευγενική φιλοξενία σας τόσο φανερά!...

—Θεέ μου, μά ποιός είσθε λοιπόν; Εφεώνισε ή νέα τρομαγμένη.

—Μή φοβείσθε, δεσποινίς, τής απάντησε ὁ άγνωστος. Ἡ συνειδησία μου είνε ήσυχη κι' ή πράξις μου με κάνουν ὕπερηφανο, άντι να ντρέπωμαι για' αυτές... Ἄλλά ένα μυστικό τρομερό, ένα μυστικό τὸ ὁποίο δέν μου άνήκει ὀλόκληρο, μ' έμπνέει να σάς εξηγήθῶ περισσότερο... Θέλετε, αγαθή κι' ευγενική, καθώς είσθε, να με βοηθήσετε έσεις ή ίδια μόνο, γωρίς ν' άποκαλύψετε ὁ κανένα τίποτε; Θά βρωτῶ τότε με άπειρη εὐγνωμοσύνη τής σωτηρίας ὕπρησιές σας... Ἄλλοις εφθήτε με ἔδῶ... Ποσιμώτερος ὁ θάνατος, παρα ή άποκαλύψις τὸ μυστικό μου!

Ἡ φωνή τὸν άγνωστόν ἔτρεμε άνεπαίσθητα και τὰ άνδρικά, τὰ διαπεραστικά μάτια του φανέρωναν τήν σκληρή και άκαμπτη άπόφασί του.

Τότε ή νέα, συγκινημένη άπ' τὰ λόγια του, σήκωσε επίσημα τὸ χέρι της και είπε:

—Δέν θέλω να μάθω τὸ μυστικό σας, ὅποτε και κανενας άλλος θά μάθῃ τίποτε. Ὁρκίζομαι μόνο να σάς ὄσω... Περιμένετε μ' έμπιστοσύνη τήν επάνοδό μου, κύριε!...

Καί άπομακρυνθηκε.

Ὅταν έπειτ' άπό λίγο ενααγύρισε, λαχανιασμένη και με χίλιες προφλάξεις, ή άγγελιδωροφή νέα, κρατούσε στα χέρια της ένα καλυπτιμένο δέμα. Πλησίωσε στὸ χαντάκι, άφρησε τὸ δέμα της να κυλίση ὡς στὸν άγνωστόν νέο και τὸν είπε:

—Στὸ δέμα αυτό θά βρῆτε επίδεσμούς κι' ἄλοιφή για τὸ πόδι σας, καθώς και τροφές... Επίσης ένα μικροκάβι νερό άνακατεμένο με ροῦμι... Κάθε ήμέρα και τέτοια ώρα, θραχνομαι να άνανεώνω τής προμηθείας σας, και θά εδχομαι στὸ Θεό για τήν γρήγορη ανάρρωσί σας...

Θερμῶς ευχαριστιές κι' ένα δάκρυ εὐγνωμοσύνης ήσαν ή ειλκρινής απάντησις τὸν άγνωστόν.

Δέκα ήμέρες ὄσθησε ή κρουφή περιθαψις τὸν νέου άπ' τήν ευγενική κι' εχέμητη δεσποινίδα. Σ τήν ενδεκάτη έπισκεφτῆς τὸν βρῆκε ὄρθιο πειά, σταθερόν στὰ πόδια του, ὄν και λιγάκι ὡχρό άπ' τή σκληρή και πολήμηρη δοκιμασία του. Ἐκεινὸς δέχθηκε και τὸ ενδέκατο δεματάκι της, τῶςφιξε στὸ στήθος του και τής είπε με τρεμάμενη φωνή:

—Σας ἄφνω ὄγεναι, δεσποινίς... Είμαι έτοιμος πειά να φύγω για κεί που καλεῖ ή τιμῆ και τὸ καθήκον... Δεχθήτε αυτό τὸ δαχτυλίδι εις ἐκδήλωσιν τής θαθείας, τής άπειρης εὐγνωμοσύ-

νης μου... Κι' ὄχι μόνον τής δικῆς μου, αλλά και τής γλυκειάς μιας πατρίδος, ή ὁποία στενάξει τώρα κάτω άπ' τὸ ζυγὸ τὸν τυραννικό και σκληρὸν βασιλέα μας!...

Ἡ νέα, τρομαγμένη άπ' τὰ μυστηριώδη λόγια τὸν άρρενωπό κι' ἀθλητικό άγνωστόν, άναστανε βαρειά, δίχως ν' ἀπλώνῃ τὸ χέρι της στὸ δαχτυλίδι. Ἐκεινὸς ὄμως σκαρφώλασε στὴν πλαγίη τὸν χαντακιού, πλησίασε τή νέα και τής πέρασε στὸ δάκτυλο ένα βαρύτιμο δαχτυλίδι. Ἐπειτα ψιθύρισε:

—Πέστε μου τὸ ὄνομά σας, δεσποινίς; Θά τὸ ἀναπολῶ με έρη συγκινησι στῆς προσευχῆς μου!

—Λέγομαι Ἄδελαις Κρόνστεδ, κύριε!

Ὁ νέος τινάχθηκε. Ρώτησε με λαχτάρα:

—Κρόνστεδ, είπατε; Μήπως είσθε συγγενῆς τὸν άείμηστον στρατηγὸν κόμητος Κρόνστεδ, τὸν ὁποίο τὸν άναδρα ὀλοφόνισε ὁ τύραννος βασιλέας μας;

—Είμαι κόρη του, κύριε! τραυλίσε ή νέα, θαθεία συγκινημένη άπ' τήν θλιθερή αὐτή ανήγησι.

—Ὁ!... τότε, δεσποινίς, δεχθήτε θερμά στὸ Θεό για μένα...

Ἡ ψυχὴ τὸν πατέρα σας θά σας εὐγνωμοῖ για' αυτό, γιατί σε λίγες ήμέρες ὁ ὀλοφόνος τὸν θά τιμωρηθῆ άπ' τὸ θασανισμένο ἔθνος μας!

Ὅταν σήκωσε τὰ δακρυσμένα μάτια της, ή Ἄδελαις, ὁ υποστηριδῆς άγνωστος θρισκόταν πειά μακριά της...

Ἐξη χρόνια πέρασαν άπό τότε. Ἐνωμεταξύ, ὁ τυραννικός βασιλέας Χρίστιαν ὁ 2ος είνε εκθρονισθῆ και στὸ θρόνο τής Σουηδίας θρισκόταν τώρα ὁ ἔθνικός ήρωας τής Γουσταῦος Β΄-ζας.

Ὁ ευγενικός αυτός μονάρχης ήταν ή ψυχὴ τὸν επαναστατικό κινήματος, τὸ ὁποίο έλευθερώσε τή Σουηδία άπὸ τὸν τύραννό της κι' ὀλόκληρος ὁ λαὸς τὸν έλάτρευε.

Μιά μερα, στὴν αἰθουσα άναμονῆς τὸν άνακτόρων περιμενε μιά μαυροφορεμένη νέα εκθαυβωτική καλλονή.

Ἦταν ή Ἄδελαις.

Κάποιος γραμματεὺς έτυχε να περνάτ' άπό κεί, τήν είδε και τή ρώτησε για τὸ σκοπό τής ἀφιξεῖς της.

—Κύριε, τὸν είπε ή Ἄδελαις με λυπημένη φωνή, είμαι ή μνηστὴ τὸν αξίωματικό, τὸν ὁποίο θά τουφεκίσουν αύριο... Ζήτησα άπ' τὸν βασιλέα, ὡς ὕπερτατή χάρι, να μοῦ επίτρησε να τὸν δῶ για τελευταία φορά κι' ὀ αὐλόγησι μου ὡρισε για σήμερα τὴ συνέντευξι... Περιμένω τώρα τὸν δυστυχή μνηστῆρα μου!...

Ὁ γραμματεὺς, συγκινημένος, ἀρκέσθηκε να πῆ:

—Θάρρος, δεσποινίς!... Γνωρίζω τὸν μνηστῆρα σας... Ἐν γενναίος αξίωματικός ὁ κόμης Κάρλος Ντόαλερ, αλλά εἰθουσιώδης κι' απερισκεπτος καθώς είνε, έμπλεξε σε μιά συννομία κατά τής ζωῆς τὸν λατρευτὸν βασιλέα μας... Ἡ σφαίρα τὸν Καρόλου, πού λίγο έλειψε να σκοτίση τὸν βασιλέα μας, τὸν πλῆσους ὄμως έλασάρῃ στὸ γέρι... Γι' αυτό και τὸ στρατοδικείο τὸν καταδικάσει εις θάνατον!...

Ἡ μαυροφορεμένη νέα έγυνε τώρα δάκρυα θερμά κι' ὁ γραμματεὺς άπό σεβασμὸ στὸν πόνο της, άπομακρύνθηκε γιγλά.

Ὅταν σήκωσε τὸ κεφάλι ή νέα, εἰβρασε με κάρωγή εκπλήξεως. Κάποιος ἀθλητικός άνδρας, με άρρενωπή ὄμορφη, ἀπλά ντυμένος, αλλά με μιά άνέκφραστη άρχοντιά στὸ παρασιαστικό του, στεκόταν ὄρθιος μπροστὰ της. Τὰ μάτια του κυττάζαν περίεργα πότε τὸ γλωσσὸ πρόσωπο τής νέας και πότε κάποιο πολύτιμο δαχτυλίδι, τὸ ὁποίο εκείνη φορούσε.

—Τὸ ὄνομά σας, δεσποινίς, παρακαλῶ; τής είπε με τή θαρειά, αλλά και γλυκειά φωνή του.

—Ὁ, κύριε μου! ἀποκρίθηκε ή Ἄδελαις με λαχτάρα, γιατί ἀμέσως αναγώρισε σ' αὐτόν, παρ' ὄλα τὰ χρόνια πού πέρασαν, τὸν φτωχοντυμένο νέο, τὸν ὁποίο είνε περιθάλαμι κάποτε στῆς ὄβες τής λίμνης Σιλζάν.

—Βλέπω πὸς με θυμηθήκατε, δεσποινίς Ἄδελαις Κρόνστεδ! Ξανάπε πάλι χαμογελώντας ὁ ἀθλητικός εκείνος άνδρας.

—Ὁ, ναί! Εφεώνισε με θερμῇ ή Ἄδελαις. Καί τότε είσαστε ἄπλυντιμένος, μά κρύβατε μιά ευγενῆ δυστυχία κάτω άπ' τὸ ταπεινὸ παρασιαστικό σας... Καί τώρα πάλι είστε ἄπλυντιμένος, μά ἀσφαλῶς έχετε μεγάλη δύναμι στὰ χέρια σας... Θά μπορέσετε άργα να μεσοαδιστε στη μεγαλειότηά του, τὸν βασιλέα μας, για τὸ χάρι τὸν άγαπημένο μνηστῆρα μου; Είνε βαρὸ τὸ φατέζιμα τὸν, μά κι' ὁ βασιλέας μας είνε μεγαλόψυχος!

Δάκρυα έβραναν τώρα τὸν τάπτητα τής αἰθούσας, δάκρυα ὕπερτατής θλιψεως, τὰ ὁποία κυλούσαν άπ' τὰ μάτια τής φτω-



Ἡ νέα τρούαζε κι' έκανε να φύγη...

# ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

180	7%	100	1/4	2
423	23%	259	25	24
22	4%	29	2	202
14	7%		2	102

# ΕΦΗΜΕΡΙΣ

## ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

### —Η ΣΙΤΟΠΑΡΑΓΩΓΗ

Στό ύπουργεῖο Γεωργίας καταφθάουοι καθημερινῶς εἰδήσεις πολὺ εὐχάριστες, γιὰ τὴν ἐφετεινὴ μας σιτοπαρὰγωγῆ.

Ἡ ὑπηρεσία γεωργικῆς ἐπιτηρήσεως Βόλου πληροφορεῖ ὅτι ἡ παραγωγὴ σίτου στὶς πεποιθεῖσεις Βόλου, Φαρσάλων καὶ Ἀλμυροῦ, προβλέπεται κατὰ 20 τὰ ἑκατὸ ἀνώτερη τῆς περυσινῆς. Τὴν ἴδια περίπτω αὐθεῖα εἰδοποιουὶν ὅτι θὰ ἔχουν καὶ στὴν περιφέρεια Τρικκάλων. Γιὰ τὴν περιφέρεια Λαρίσης δὲν ὑπάρχουοι ἀκριβεῖς πληροφορίες, ἀλλὰ πάντως καὶ στὴν περιφέρεια αὐτὴ ἡ παραγωγὴ θὰ εἶνε ἀνώτερη ἀπ' τὴν περυσινὴ.

Μ' ἄλλα λόγια, ὁ καλὸς Θεὸς δὲν ἐλησιόμησε τὴν Ἑλλάδα ἐφέτος. Ἐστειλε τὶς βρογές καὶ ἡ βρογὴ θὰ φέρουοι τὴν ἀφθονία. Δοξασημένο ὅς εἶνε τ' ἑνοιαία τὸ!

### —Η ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΕΣ ΜΑΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

Ἡ ἐναέρια γραμμὴ μας, ἀναλόγηως πρὸς τὸ μήκος τῶν, κατέχουοι τὴν πρώτη θέσι μεταξὺ ὄλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀεροπορικῶν γραμμῶν. ἀπὸ τὴν ὅποιο τῆς ἐμπορικῆς καὶ τεχνικῆς ἐκμεταλλεύσεως. Αὐτὸ μὰς τὸ πιστοποιεῖ ἡ ἔκθεσις τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς, ποὺ συνεστήθη ἀπὸ τὴν Κοινωνία τῶν Ἑθνῶν, γιὰ νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα τῆς ἰδρύσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως ἑνὸς κεντρικοῦ δικτύου μονίμου ἐναερίων ὁδῶν.

Ὁ εἰσηγητὴς ποὺ ἀναφέρουοι, ἐξετάζουοις ἑνωριαστὰ καὶ λεπτομερῶς τὶς ἐναεῖες συγκοινωνίες κατῆ μίᾶς Εὐρωπαϊκῆς χώρας, ὀμιλεῖ μὲ ἐνθουσιασμό γιὰ τὶς ἐναεῖες συγκοινωνίες τῆς χώρας μας.

Κατὰ τὸν εἰσηγητὴ αὐτόν, κατὰ τὸ 1932 (στὰ δεδομένα αὐτοῦ γιῆς Ἀδελταῖδου κ') ἔκριναν τὰ μίᾶνολό τῆς.

—Μήπως πρόκειται γιὰ τὸν Κάρλο Ντάρλερ, δεσποινίς; ... Αἰτῆς εἶν' ὁ μινιστῆρ σας.

Ἡ Ἀδελταῖς ἡσυροῦρισε δειλά ἑνα «ναῖ», καὶ σήκωσε ἱκετευτικὰ τὰ μίᾶτα τῆς στὸν ἀνιστῆρα ἑκείνο. Βλέπουοις δὲως τὸ στυπαθητικὸ ναῖ γέλο τοῦ καὶ τὸ δευένο σ' ἐπίδεση γέλο τοῦ. ἡ νῆα ἔβγαλε μίᾶ κορυφὴ ἀνέκφραστῆς ἀγωνίας, κιτρίνισε σάν ἐμοὶ καὶ μουρμούρισε:

—Μήπως... μίᾶπως... εἶσθε σεις ὁ... ὁ βασιλεὺς; ...  
—Εἶσαι ὁ ὀδελφέτης σας, δεσποινίς, καὶ τίποτε περισσότερο. Μήπως δὲν σὰς ὀδεῖλο τὴ ζωῆ;

Τράθηξε ἀπότομα τὸ ἑνέες γέλο τοῦ τὸ ὅποιο καταφιλοῦσε τῶρα ἔξαλλῃ ἡ νῆα γονατισμένη στὰ πόδια τοῦ Τὴν ἀνασῆκουσε μὲ ἀβρότητα τὴν παρακκλήσε νὰ καθῆσαι καὶ διέταξε ἑναν φρουρὸ νὰ τοῦ ὀδηγήσει ἑκεῖ τὸν μελλοθάνατο.

Ὁχερὸς ἀλλὰ ἀποσασιστικό ὁ κόμη Ντάρλερ, ἔφθασε σὲ λίγο. Κλιόνηθηκε σὺνκομοις, βλέπουοις τόσο γλωιτὴ τὴν ἀνεγρημένη τοῦ Ἀδελταῖδα, ἀλλὰ πάλι κράτησε τὴν ταραχὴ τοῦ καὶ πείουε τὸν βασιλέα νὰ μιλῆσαι πρῶτος.

Τότε ὁ Γουσταῖος Βάας, θνῶζουοις τὸ σπαθὶ τοῦ κ' ἀφίνουοις τὸ σ' ἑνα ταπέτι, εἶπε στὸν ἑκθαμβὸ Κάρλο:

—Εἶσαι γενναῖος καὶ τίμιος ἀξιωματικός... Ἀλλὰ ἀνήκεις στῆ

μερίδα τῶν δυσασεσημένων μαζῶν μου εὐπατριδῶν... Σοὺ γαρίζω τὴ ζωῆ... Μεταξὺ τῶν δύο μας, ὀμως, μέσοσ ὀρος εἶνε ὀπάσγει: ἢ θὰ εἶψαστε φίλοι ἢ θὰ εἶψαστε θανάσιμοι ἔχθροί... Ἐλέεις νὰ γίνης φίλος μου; Νὰ τὸ γέλο μου καὶ σφῆσε τὸ ἀνδοικὰ... Ἐλέεις νὰ εἶσαι ἑχθρὸς μου; Νὰ τὸ σπαθὶ μου. Πάσε το καὶ σκότωσέ με... Ἡ ζωῆ μου δὲν μου ἀνέκει, γιὰτὶ εἶδὸ κ' ἔξῃ νουόνα τὴν ὀδελῆα στὴν ἐνονηκὴ δεσποινίδα μινιστῆ σου!... Ἐμπρὸς λοιπὸν, καί!...

Δὲν πρόλαβε ν' ἀποτελειώσῃ. Γονατιστό ὁ Κάρλοσ, φιλοῦσε καὶ ἔβρωξε μὲ τὰ δακρυά τοῦ τὸ τίμιο γέλο τοῦ μεγάλου ἑκείνου βασιλέου. εἶνὸ ἡ Ἀδελταῖς παρακκοῦθησε τὴν μεγαλειώδη αὐτὴ σκηνὴ, ἄφωνη καὶ πτυγιένη ἀπ' τοὺς λυγμοὺς...

τοῦ χρόνου βασίσηκε) ἐπὶ 100 % προσφερθείσης χωρητικότητος πρὸς κάλυψιν δι' ἐμπορικοῦ φορτίου, ἡ Ἑλληνικῆς γραμμῆς ἐκάλουσαν τὰ 66 %, ἡ Ἀγγλικῆς τὰ 61,9 % καὶ ἀπὸ 60 %—30 % ἡ ὑπόλοιπες ἑένες γραμμῆς.

Ἄν ἐξακοῦθησῆαι συνεπῶς ἡ ἐμπορικὴ μας ἀεροπορία νὰ προσδεῖται σταθερὰ καὶ μὲ τὸν ἴδιο ρυθμὸ, πολὺ σύνοτμα θὰ φαῖνὸ σὲ ἑλομας τῆς εὐεργετικωτῆς ἐπίδρασαι ποὺ θὰ ἔχη στὴν καθηλόου ἀνάπτει τῆς χώρας μας.

### —ΤΑ ΣΟΒΙΕΤ' ΚΑΙ ΤΑ ΕΠΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Μεταξὺ τῶν Σοβιέτ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ναυτιλίας, ὕπηρχε ἀπὸ καιρὸ μίᾶ διαφορά ζωτικωτῆ γιὰ τὴ Ναυτιλία μας. Τὰ ἐπασφάλιστρα τῶν φορτίων μας δὲν ἦσαν καθορισμένα σαφῶς, διότι δὲν περιλαμβάνουοι στὴ σύμθεσι Ἑλλάδος καὶ Σοβιέτ καὶ καθορίζουοι αὐθαίρετος ἀπὸ τοὺς ἀρμοῖουις Ρώσσοις ὕπαλλήλου.

Τῶρα ὀμως μὲ τὴ Σύμθεσι ποὺ καταρτήσασε τὰ Σοβιέτ, ἀναγορίζουοις τὰ δίκαια παρῶνομα τῶν ἐφοπλιστῶν μας καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐπασφαλίστουοις κατέταξαν τὰ Ἑλληνικὰ πλοία μεταξὺ τῶν Ἀγγλικῶν καὶ Ἰταλικῶν πλοίων.

Ἄν καὶ τὸ ἐπασφάλιστρα τῶν Κρατῶν αὐτῶν δὲν μὰς εἶνε γνωστὰ ἐπισημῶς, ἐν τοῦτοις μπορούοις νὰ ποῦμε ὅτι τὰ ἐπασφάλιστρα μὰς θὰ εἶνε ἀπάνω-κάτω τὰ ἔξῃς: 6 πένες στὶς 100 λίρες γιὰ φορτία πλοίων ἡλικίας 20—25 ἔτων, 1 σελ. στὶς 100 λ. γιὰ φορτία πλοίων ἡλικίας 25—30 ἔτων καὶ δύο σελλίνια γιὰ πλοία ἡλικίας ἀνωτέρως τῶν 30 ἔτων.

### —ΤΟ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟΝ ΤΩΝ ΝΑΥΤΕΡΓΑΤΩΝ

Τὸ μισθολόγιον τῶν ναυτεργατῶν τῶν φορτηγῶν μας πλοίων, ποὺ γίνηκε ἀφορμὴ λυπηρῶν γεγονότων—ἀπεργία μέσα στὴ μέση τοῦ ὀκεανοῦ—καθὸς φαίνεται, καθοριστικῆ πλέον, ὕπερα ἀπὸ ἀμοιβαῖες ὕποχωρήσεις, τόσο τῶν ναυτεργατῶν, ὅσο καὶ τῶν πλοιοκτητῶν.

Τὸ μισθολόγιον, καθὸς πληροφοροῦμεθα, καθωριστικῆ μὲ βάσι 16 σελλίνια γιὰ τὰ φορτηγὰ ποὺ ταξειδεύουοι σὲ ὀκεανούς καὶ 12 γιὰ κείνα ποὺ ταξειδεύουοι στὴ Μαύρη θάλασσα καὶ στὴν Ἡπειρωτικὴ Εὐρώπη. Τὸ μισθολόγιον αὐτὸ θὰ ἔχη ἰσχὺν 16 μηνῶν.

### —Ο ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΞΑΓΩΓΙΚΩΝ ΕΞΑΜΗΝΩΝ

Ἰπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὑπεγράφη ἀπόφασις, διὰ τῆς ὀποίας παρατείνεται ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος εἰσαγωγικοῦ ἐξαμήνου μέχρι τῆς 30ῆς Ἰουνοῦ ἔ. ἔ.

Τὸ νέον εἰσαγωγικὸν ἐξάμηνον θ' ἀρχίσῃ ἀπὸ τὴν 1ην Ἰουλλίου καὶ θὰ τελειώσῃ στὸ τέλος τοῦ ἔ. ἔ. Ἐτοὶ τὰ εἰσαγωγικὰ ἐξάμηνα θὰ ταυτιζουοις μὲ τὰ ἐξάμηνα τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους.

Ἀπεφασίσθη ἐπίσης, ὀπως διὰ τὸ χρονικὸ διάστημα ποὺ μένει ὀς τὸ τέλος τοῦ παρόντος εἰσαγωγικοῦ ἐξαμήνου, χορηγηθούοις στοὺς εἰσαγωγεῖς ἀδειες εἰσαγωγῆς διὰ ποσὰ ἴσα πρὸς τὰ 25 % τῆς δυναμικότητος ποὺ θὰ τοὺς ἀναγνωρισθῆαι διὰ τὸ δεύτερο εἰσαγωγικὸ ἐξάμηνον τοῦ παρόντος ἔτους. Τὸ ποσοστὸν αὐτὸ θὰ ἀφαίρεθῆαι ἀργότερα ἀπὸ τὴν δυναμικότητα τοῦ προσεχοῦς ἐξαμήνου.

Στὸ μεταξὺ αὐτό, ἡ ἀρμοδια ὕπηρεσια τοῦ ὕπουγοεῖο Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐργάζεται διὰ τὸν ἀκριβῆ προσδιορισμὸ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐμπορευμάτων ποὺ θὰ εἰσαχθούοι κατὰ τὸ νέον εἰσαγωγικὸν ἐξάμηνον.

## ΜΠΟΥΚΕΤΟ

### ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21-419)

Διευθυντής: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, (κατοικία) Χαλάνδρι

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

Ἐσωτερικοῦ δι' ἑν ἔτος Ἀρχ. 200 Π Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 6  
Ἐξαμήνου Ἐξ. 100 Π Ἀμερικῆς Ἐξ. 6  
καὶ δι' ὄλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Ἀγγλικὸν Κογκὸ ἔτησι συνδρομὴ σελλίνια 30  
Ἄ ἑπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέου ν' ἀπευθύνουοις πρὸς τὸν ἰδιοκτητὴν τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ. Λέκα 7.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Ἀρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟ ἈΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟ ἸΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ».

Ἐν Ἀμερικῇ διὰ τὴν ἐγγράφην συνδρομητῶν καὶ διὰ τὴν κατὰ φύλλον πώλησιν ἡ Ἐταιρεία New York News Agency General P. O. Box 497 New York City, ἐν Αἰγύπτῳ—Σουῖδῶν ὁ κ. Χριστόδουλος Σαράφης, 12 Cheikh Soliman Pacha, Alexandria, καὶ ἐν Βελγίῳ Κογκὸ ὁ κ. Γεωργ. Ἀντωνιάδης, Β.Ρ. 445, Elisabethville Congo -Belge, ὅπου δέου ν' ἀπευθύνουοις οἱ ἐνδιαφερόμενοι.